

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
„ТЕХНОАРТ БЕОГРАД“ Школа за машинство и уметничке занате	Наташа Веселиновић, педагог. У изради рада помогле Јелена Давичо (наставница практичног рада, смер керамика) и Оливера Петровић (наставница српског језика)
Место, општина: Звездара, Београд	
Школска управа Београд	
Опис примера добре праксе ИО	
Девојчица од порцелана	
Кључне речи: <i>средња школа, хиперактивност</i>	
<p>Девојчици у предшколском узрасту дијагностикован је успорен развој говора и АДХД. Основну школу завршава по ИОП-у (српски језик, енглески језик, немачки језик, историја, географија, биологија).</p> <p>Ученица уписује жељену средњу школу (уметнички образовни профил). Сама чињеница да је положила захтеван пријемни испит иде у прилог њеној вештини цртања и сликања, осећају за боју, пропорцију, простор, волумен, обликовању материјала..</p> <p>Одмах по поласку у школу обављен је састанак са родитељима и члановима ИОП Тима из ОШ. У први план долази до изражаја велика родитељска подршка, те се родитељи, посебно мајка, мапира као сјајан сарадник наставницима. Септембар и октобар дефинисани су као период адаптације ученице на нову школску средину с једне стране и адекватне процене и скупљања релевантних чињеница с друге стране од ПП службе и Одељенског већа. Двомесечно посматрање резултирало је израдом Педагошког профила као и потврдом оправданости увођења ИОП-а 1 и индивидуализације у средњој школи (општеобразовни предмети).</p>	
<p>ЗАКЉУЧЦИ</p> <p>Код девојчице је и даље присутна развојна дисфазија, постоје потешкоће у комуникацији (тешко изражава своје мисли говором), спорије прича и има потешкоћа у повезивању реченица. Сви други облици комуникације су веома развијени. Понекад лошија перцепција и неравомерно држање пажње доводи до олаког одустајања од тежих захтева. Ученица не воли дуге и статичне активности, такође избегава активности за које је потребно издвојити више времена за учење и репродукцију.</p> <p>С друге стране, посматрање нас је довело до јединственог закључка да пред</p>	

собом имамо дете изузетне социјалне интелигенције које прихвата вршњаке, разуме њихове потребе, не инсистира на посебној пажњи, интуитивно и наклоњено слабијима. Дете која се радује успеху других и даје свој допринос у стварању ведре атмосфере у одељењу може бити само емпатично и топло људско биће. Њена отвореност и искреност у исказивању свог мишљења нас је фасцинирала. Наставници практичног рада, цртања, сликања, вајања потврдили су нашу претпоставку да се ради о изузетно креативном детету истичући као квалитете висок степен развијености манипулативних функција, прецизности у извођењу, као и изузетну сналажљивост и могућност импровизације. Такође, наставница историје уметности указала нам је да ученица лако сценски приказује учене садржаје, измишља игре у којима вешто бира за себе улоге у којима доминира покретом, мимиком, гестовима, трансформацијом, маском. Наставник теорије форме одмах је препознао њену љубав према уметничкој фотографији али и елементе знања.

Све наведено довело нас је до закључка да је девојчица изабрала праву школу, те да наш фокус неће бити тежња да овлада синтаксом, граматиком и правописом, меморисањем и простим репродуковањем знања, већ напротив пун развој њених кретивних уметничких потенцијала. Од самог старта Одељенско веће било је свесно да отежано изражавање у писменој и усменој форми не треба да одреди ток образовања овог детета.

Наша тежња је била да ученицу укључимо у што више активности у школи, тако да је убрзо постала члан фото секције, Ученичког парламента, драмске секције и у свему је узела активно учешће.

Како прве две године школовања носе са собом велики број теоријских предмета направили смо стратегију за додатну подршку која се састојала у следећем:

- рад на сликовном материјалу (појачавање текста помоћу слика, илустрација)
- краћи, једноставнији, занимљиви текстови из српског и енглеског језика (текстови који имају везе са уметношћу)
- издвајање мањих целина из градива
- питања на која се може кратко одговорити избегавање садржаја који се уче напамет, што више препричавања
- израда мини пројеката у пару или групи који ангажују више чула (визуелно, аудиторно, кинестетичко)
- употреба рачунара за израду домаћих задатака
- „читање“ школске лектире путем тонских и видео записа
- читање питања од стране наставника из теста, а када је потребно и додатно време за одговоре

Окосницу наставе у трећој и четвртој години чине стручни предмети (70%) где је до пуног изражаја дошла њена креативност, иновативност и уметнички таленат. На развојном уметничком путу у трајању од четири године ученица је била жељна учења, нових знања и вештина, те је радо прихватала инструкције,

корекције, сугестије, уважавала мишљење професора и другара.

Неколико речи о ученици из пера наставнице српског језика

„Увек спремна да учествује у пројектима, на конкурсима, на јавним наступима, померала је сопствене границе и не посустајући борила се за место које јој припада – место ученика чије се залагање цени, а снага духа испољава, чак и ван просторија школе. Ученица је похваљена на јавном конкурсима за кратак прозни текст “Не плашите се мрака”. Неко је проценио, послушао њено дубоко сагледавање живота и моћ да у мало речи много каже, да открије истину свима нама намењену – једини мрак ког се треба плашити налази се у човеку. Ова ученица донела је светлост жустро се одупирући мраку. Уз много воље, стрпљења и упорности она је смело иступица и свој рад прочитала пред публиком на светосавској свечаности. Доказ да дух надилази форму, да свестраност надилази стереотипе, а појединац општеприхваћене предрасуде јесте управо ОНА“.

Реч струке - наставница практичног рада (керамика)

„Ученица је прави пример како уз родитељску помоћ и правилан приступ, послушајући потребе и правилно сагледавајући потенцијале, дете са развојним тешкоћама може много да постигне. По самом доласку у школу, ученица је најавила да са њом мора мало другачије да се ради. Рекла ми је да се нада да се нећу љутити јер ће она сигурно много пута тражити да јој се објасни једна те иста ствар, све док не буде сигурна да је разумела. Дакле, гајена је тако да без икаквих комплекса буде свесна своје „различитости“. Током школовања, њени уметнички радови су попримали препознатљив стил, неку лепу искрену наивност, једноставност и јединственост, иако се често хватала у коштац с врло компликованим и захтевним темама. Данас, она је бруцош прве године Факултета примењене уметности, одсек керамика, пласирајући се на пријемном испиту испред својих другара из разреда (полагала је пријемни испит равноправно са вршњацима, без олакшица). Надам се да ће на факултету имати разумевања и да је неће „угушити“ већ пустити да се и даље слободно развија.“

Из свега написаног може се извести закључак да смо ми, њени наставници, били спремни да је разумемо, пратимо, учимо и развијамо се заједно са њом. Поштовање јединствености и непоновљивости свакако треба да буде један од основних захтева у образовању и васпитању а овај пример свакако потврђује да смо успели у томе.